

VARNARAÐILI HAFNAÐI AÐ HLÍTA ÚRSKURÐI

Mál nr. 184/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega****Nafn vátryggingartaka (X)****Tilkynningarfrestur.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 22. maí 2025, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 18. júní 2025.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 9. júlí 2025.

Málsatvik.

Í málskoti og gögnum málsins kemur fram að hinn 1. apríl 2022 missti M stjórn á rafmagnshlaupahjólí á leið sinni til vinnu með þeim afleiðingum að hann féll og hlaut áverka á hægri öxl. Á slysdegi var vinnuveitandi M með í gildi slysátryggingu launþega hjá V. Hefur V hafnað bótaskyldu vegna tjónsins á grundvelli þess að tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga hafi verið liðinn þegar M tilkynnti tjónið til V.

M rekur í málskoti komur sínar til lækna á slysadeild LSH í kjölfar slyssins. Þá er það rakið að 20. apríl 2022 hafi farið fram fundur þar sem ákveðið var að halda áfram meðferð og sjúkraþjálfun. Þann 18. maí 2022 var M kynnt sú niðurstaða og honum bent á að hafa samband ef illa gengi hjá sjúkraþjálfara en að öðru leyti væri hann útskrifaður frá LSH. Í kjölfarið leitaði M meðferðar hjá sjúkraþjálfara. Þann 23. júní 2023 hafi V verið tilkynnt um slysið í tölvupósti. Þá hafði M verið í sjúkraþjálfun samkvæmt læknisráði án nokkurs árangurs. Þann 17. nóvember 2023 hafi M leitað til bæklunarlæknis sem sendi hann í segulómun sem sýndi slit á liðbandi. Aðgerð hafi svo verið framkvæmd í kjölfarið, þann 30. október 2023. Við endurkomu til læknisins 7. nóvember 2023 hafi M enn verið að glíma við verki í öxlinni. Telur M að upphaf tilkynningarfrests eigi að miða við það tímamark, enda hafi hann ekki verið búinn að gera sér grein fyrir afleiðingum slyssins fyrr en á þeim tímapunkti. Vísar M máli sínu til stuðnings til dóms Hæstaréttar í máli nr. 7/2009 og dóms Landsréttar í máli nr. 813/2019.

Í bréfi V til nefndarinnar er vísað til þess að M tilkynnti um slysið til V þann 27. október 2023, þrátt fyrir að tilkynningin sé dagsett 30. ágúst 2023. Telur V að þá hafi tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga verið liðinn og M fyrirgert sér rétti til bóta úr slysátryggingu launþega. M hafi getað gert sér grein fyrir atvikum að baki kröfu sinni strax á slysdegi. Myndrannsóknir sem gerðar voru á slysdegi hafi sýnt liðhlaup í öxlinni auk tilfærslu á viðbeini. M hafi verið frá vinnu vegna afleiðinga slyssins í 19 daga og hafi myndrannsóknir sem gerðar voru þann 19. apríl 2022 sýnt að enn voru til staðar tilfærsla á viðbeini og gliðnun á axlarlið, svokallað Rockwood III heilkenni og tekið var fram að óljóst væri hvort hægt yrði að koma þessu í samt lag.

Í viðbótarathugasemdum sínum vísar M til þess að færslur í sjúkraskrá M séu til marks um hversu óviss staðan var þann 20. apríl 2022. Næstu skref hafi á þeim tíma talin vera „konservativ meðferð“ og sjúkraþjálfun. Eftir 4-6 vikur færi síðan fram endurmat. Við endurmatið 18. maí 2022 hafi komið fram að M væri allt annar og hreyfigeta í öxlinni væri orðin mun betri. Ákveðið hafi verið M færi þá í sjúkraþjálfun og ef illa gengi ætti hann að hafa samband. Með vísan til þessa verði að telja að M hafi ekki gert sér grein fyrir atvikum að baki kröfu sinni strax á slysdegi, né heldur þann 20. apríl 2022, enda hafi verið talið þann 18. maí 2022 að hann væri allur að koma til og hann útskrifaður frá LSH. Hvað staðhæfingu V í bréfi sínu um að slysið hafi verið tilkynnt þann 27. október 2023 þá sé það rangt og bendir M á fyrirliggjandi tölvupóstsamskipti við V.

Álit.

Aðila greinir á um við hvaða tímamark eigi að miða upphaf tilkynningarfrests samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 og hvort M hafi glatað rétti til bóta úr slysátryggingu launþega, sem vinnuveitandi hans, X, var með hjá V, þar sem tilkynning um slysið hafi ekki borist V innan tilskilins frests.

Samkvæmt ákvæðinu glatar sá, sem rétt á til bóta samkvæmt slysstryggingu, þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til viðkomandi vátryggingafélags innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á eða því hefur ekki borist tilkynning um vátryggingaratburð með öðrum hætti. Af fordæmum Hæstaréttar má ráða að upphaf frests miðist ekki sjálfkrafa við tiltekna atburði, svo sem þegar tjónþoli undirgengst aðgerð eða við stöðugleikatímamark, heldur þurfi að horfa til þess hvenær sá, sem orðið hefur fyrir tjóni, hafi raunverulega gert sér grein fyrir að það hefði varanlegar afleiðingar fyrir hann sbr. dóm Hæstaréttar í máli nr. 10/2015. Sama meginregla verður einnig dregin af dómi Hæstaréttar í máli nr. 7/2009 og dómi Landsréttar í máli nr. 813/2019.

Af lækisfræðilegum gögnum verður ráðið að M hefur búið við einkenni frá öxlinni allt frá slysdegi. Hann var þó á batavegi við útskrift frá LSH hinn 18. maí 2022 og átti þá að fara í sjúkraþjálfun sem hann og gerði samkvæmt upplýsingum í fyrirliggjandi matsgerð. Ekki er hægt að ráða af lækisfræðilegum gögnum að M hafi á þeim tíma verið upplýstur um að hann kæmi ekki til með að ná frekari bata enda var meðferð sjúkraþjálfara enn í gangi og betri hreyfigeta hafði náðst í öxlina. Með hliðsjón af framangreindu er það álit nefndarinnar að M hafi ekki haft vitneskju um að slysið hefði í för með sér varanlegar afleiðingar fyrr en að liðnum þremur mánuðum frá slysdegi, þegar M mátti vera ljóst að meiri árangur myndi ekki nást við sjúkraþjálfun. Við það tímamark, í byrjun júlí 2022, má telja að hann hafi vitað eða mátt vita um atvik þau sem krafa hans er reist á. Tölvupóstur lögmanns M til V hinn 23. júní 2023 verður að teljast fullnægjandi tilkynning um vátryggingaratburð enda er ekki áskilið að tilkynning sé á sérstöku eyðublaði eða með undirritun tjónþola sjálfs. Verður því að telja að tilkynning hafi borist innan þess frests sem 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingasamninga mælir fyrir um. Verður því að miða við að umræddur tilkynningarfrestur hafi ekki verið liðinn þegar M tilkynnti V um tjón sitt.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum vegna líkamstjóns úr slysstryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 2. september 2025
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir